

rozepři«, procesní soud v I. instanci příslušný«, »právní spor« atd.), jakož i z předpisu nař. z 23. května 1897 č. 130 ř. z. o právu chudých, jde zřejmě na jevo, že se výhody, jež civ. soud. řád spojuje s »právem chudých«, vztahovati mohou toliko na řízení soudní a tedy na určitý proces před instancemi soudními, že však účinky práva toho nepostihují i jiné spory a řízení jimi podmíněná, zejména ne řízení před úřady správními v nejširším slova smyslu.

Že tomu tak, vysvítá i z § 10 cís. nař. z 15. září 1915 č. 279 ř. z. a § 16 nař. min. fin. z 21. prosince 1915 č. 380 ř. z., podle nichž se může týkati osvobození od poplatků, udělené na základě chudinského práva, jen řízení před řádnými soudy rozhodčími (srov. nář. Boh. F 4169/28).

Podle § 7 jaz. zák. vyřizují spory o užití jazyka při soudech příslušné státní orgány dohlédací jako věci státní správy odděleně od věci, ve které vzešly. Jsou tedy spory jazykové podle tohoto předpisu povahou svou samostatnými spory administrativními, které nemají se sporem soudním, jenž k nim dal podnět, žádné souvislosti a od tohoto se touto svou povahou podstatně liší. Nelze proto kvalifikovati spory o užití jazyka jako spory vedlejší, související s hlavním sporem soudním a nelze potom ovšem ani dosah práva chudých, jež si strana vymohla pro dotčený spor soudní, vztahovati na podání, jimiž se strana domáhá odklizení sporu o užití jazyka. Z řečeného vysvítá, že osvobození od kolkovného z důvodu práva chudých, jež přiznáno bylo straně podle §§ 63 et sequ. civ. ř. s. pro určitý soudní spor, nevztahuje se na dohlédací stížnost jazykovou, k níž onen spor civilní dal podnět.

Postupoval proto žal. úřad ve shodě se zákonem, založil-li dohlédací stížnost, jež kolkována nebyla, podle § 81 popl. zák. ke spisům přes to, že st-lka se vykazala povolením práva chudých pro určitý soudní spor a jest opačný názor stížnosti právně mylný.

Č. 7811.

Jazykové právo. — Chudinství: Žádá-li obec pobytu u osp-é, v jejímž obvodu leží obec domovská, aby obec domovská byla přidržena nahraditi obci pobytu výlohy vzniklé dopravou chudého příslušníka této obce do ústavu léčebného, jest takový spor, který vznikne odmítnutím této žádosti osp-ou, lokalisován v soudním okrese, v němž leží obec domovská.

(Nález ze dne 14. března 1929 č. 5222.)

V ě c: Obec J. proti ministerstvu vnitra o jazykové právo.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Obec J. žádala dne 28. dubna 1925 osp-ou v T. německým podáním, aby u obecního úřadu v O. bylo zakročeno, aby jí na základě § 28 zák. z 3. prosince 1863 ř. z. čís. 105 a § 7 zák. z 3. prosince 1868 č. 59 z. z. byly nahrazeny výlohy 285 Kč 60 h, vynaložené na dopravu Františky R., příslušné do O., z nemocnice v J. do ústavu choromyslných v K. Podání to bylo výnosem osp-é v T. z 11. května 1925 žadatelce vráceno s tím, že dle § 2 jaz. zák. tento úřad může projednávat pouze podání sepsaná v řeči státní. Německy sepsané od-

volání obce J., opírající se o to, že obec J. jest po zákonu oprávněna úřadovati v jazyku německém, bylo zsp-ou odmítnuto s tím, že nevyhovuje jaz. zákonu, ježto v soudním okrese, v němž vzešl důvod příslušnosti zsp-é k vyřízení podání, neobývá aspoň 20% občanů německého jazyka. St-lka podala proti tomuto výnosu stížnost k min. vnitra, které ji zamítlo z důvodů rozhodnutí zsp-é. — — — — —

O stížnosti uvážil nss toto: — — — — —

Stížnost spatřuje nezákonnost v názoru žal. úřadu, že causa, z níž vznikl jazykový spor, jest zmístněna v soudním okrese t-ském, a tvrdí naproti tomu, že tato causa jest lokalisována v soudním okrese v J. proto, že v této obci se nacházela osoba, kterou stěžující si obec svým nákladem dala dopravit do K., a že právě pobyt oné osoby v J. zaval podnět k výlohám, jejichž náhrady na příslušné domovské obci st-lka se domáhala.

Věcí, ze které v daném případě vzešel jazykový spor u zsp-é, byla žádost stěžující si obce řízená na osp-ou v T., aby tento úřad přiměl domovskou obec Františky R. v O. k náhradě nákladů vynaložených st-lkou z titulu péče o chudé. Není pochybnosti o tom, že st-lka provedením dopravy Františky R. z nemocnice v J. do ústavu choromyslných v K., plnila povinnosti uložené jí předpisy §§ 28 a 29 zák. č. 105/1863 ř. z. a že domáhajíc se ve smyslu § 7 zák. č. 59/1868 z. z. česk. náhrady spojených s tím výloh na příslušné dom. obci, jednala ve smyslu § 39 zák. č. 105/1863 ř. z. a § 36 zák. č. 59/1868 z. z., když obrátila se se žádostí svou na osp-ou v T., jejíž dohledu v této věci obec O. podléhala. Ale z toho jde, že st-lka nedopsala osp-é v T. proto, že osoba chudinské péče potřebná přebývala a zdržovala se v J., nýbrž proto, že tento úřad jest po zákonu povolán k tomu, aby rozhodoval o žádostech za náhradu nákladů, vynaložených z titulu chud. péče na cizího příslušníka, a že působnost jeho se vztahuje na příslušnou obec domovskou O., která dle § 7 zák. č. 59/1868 z. z. jest povinna nahraditi st-lce vynaložené náklady. Ale pak tato věc, jejíž vyřízení náleží osp-é v T. proto, že působnost její vztahuje se na soudní okres t-ský, v němž leží obec O., jest zmístněna v soudním okrese t-ském. V tomto okrese není nesporně kvalifikované minority něm. jazyka a nemůže proto st-lka činiti nárok, aby ve sporu jazykovém vzešlém z věci takto lokalisované mohla použití svého minoritního jazyka jednacího.

Č. 7812.

Učitelstvo: * Předpis § 3 zák. č. 455/19 o odbytném učitelek veř. škol národních zůstal v platnosti i za účinnosti učitelského zákona č. 104/26.

(Nález ze dne 16. března 1929 č. 5214.)

Věc: Anna M. ve Št. proti ministerstvu školství a národní osvěty o odbytné podle § 3 zák. č. 455/19.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.